

Nog altijd voor de lol

Chad Smith

'Muziek is niet bedoeld om te worden gespeeld in een stadion, zegt Chad Smith. Het is vlak voordat hij met de Red Hot Chili Peppers voor een uitverkocht Ahoy zal spelen. 'Ik begrijp het gevoel wel, van de samenkomst, en dat er een band speelt die iedereen in de zaal te gek vindt, maar het is er gewoon niet voor gemaakt. De band is te ver weg, het geluid is vaak heel slecht. Het hoort niet zo.'

tekst Pieter Sabel foto's Andreas Terlaak

Zegt de man die avond na avond stadion na stadion vol speelt... 'Het kan ook best te gek zijn hoor. We speelden in Buenos Aires, daar waren we negen jaar niet geweest. Een voetbalstadion met 60 duizend man; dat was intens. Ze zongen zelfs de baslijnen mee. We werden omver geblazen. Maar verder is het vaak gewoon klote. Als bezoeker, bedoel ik. Ik ben verwend. Als ik dat soort shows zie, sta ik altijd aan de zijkant, zoals laatst nog bij de reünie van Soundgarden in Los Angeles. Maar ook dan denk

ik: zo was het nooit bedoeld. Zelf ben ik niet van de show. Niemand zal het ooit hebben over de lichtshow tijdens *Higher Ground*. Maar ja, als wij kiezen voor zalen van 1.600 man, zijn we over tien jaar nog bezig met deze tour.' Tijdens de tour, bedoeld ter ondersteuning van het nieuwe album *I'm With You*, spelen de Red Hot Chili Peppers met nieuwe gitarist Josh Klinghoffer, vervanger van John Frusciante. Na een pauze van twee jaar zijn de Peppers terug. Een pauze omdat het niet meer ging, omdat de leden op zoek waren

naar wat ze nog bond als band. En in de tussentijd is Chad Smith drukker geweest dan ooit.

Vlak voor de enige Nederlandse show tijdens de tour is er tijd om te spreken met Smith. Gisteren heeft hij tatoeages laten zetten: een van de Detroit Tigers, zijn honkbalclub, en een van zijn oudste zoon Cole. Over een paar dagen zal hij zijn vijftigste verjaardag vieren. Hij vertelt over de Chili Peppers als dagelijkse baan en familiebedrijf, zijn 'nieuwe' band Chickenfoot en de luxe van kunnen doen en laten wat je wilt.

'I have to return to my dayjob', zeg je in een video op internet, als je je drumstokken overhandigt aan Kenny Aronoff, die de tour met Chickenfoot zal doen terwijl jij op pad bent met de Red Hot Chili Peppers. Beschouw je het zo, als je baan?

'Op een zekere manier wel, ja. Het is mijn werk, als je het al werk wilt noemen. We zijn er natuurlijk een tijdje tussenuit geweest. Het was heel goed dat we dat gedaan hebben, het was voor het eerst sinds John er weer bij kwam in '98. We dachten: laten we even een jaar lang doen alsof we niet de Chili Peppers zijn. Dat beviel een jaar lang zo goed dat we hebben besloten om er twee jaar van te maken. Het is belangrijk om ook een leven te leiden naast de Peppers, andere dingen te doen en even afstand >>

Ellen von Unwerth

• archiefinterview uit 1999 (SWK 93)
• video stokoverdracht Smith en Aronoff

De spullen van Chad Smith

Pearl custom acrylset (met gezandstraalde RHCP-logo's)

1. 24"x18" bassdrum
2. 12"x8" tom
3. 14"x14" floortom
4. 16"x16" floortom
5. 6"x10" Rocket tom
6. 6"x13" Rocket tom
7. 6"x16" Rocket tom
8. 14"x6½" Pearl Sensitone snaredrum
9. 14"x6½" Pearl Free Floating acryl snaredrum
10. 23" Pearl/Adams Symphonic pauk

Sabian bekkens (met zwartgelakte RHCP-logo's)

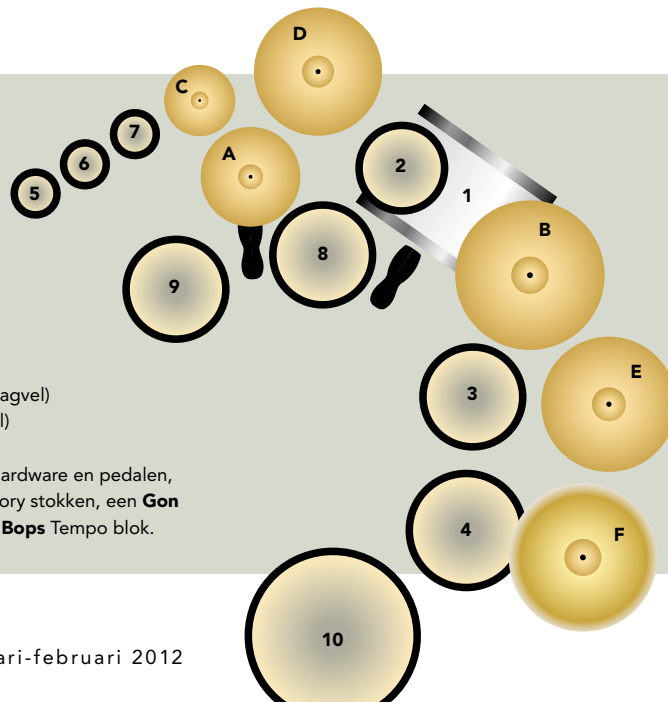
- A. 14" AAX X-Celerator hihat
- B. 21" AA Rock ride

- C. 10" AA splash
- D. 18" AA Medium crash
- E. 19" AA Medium crash
- F. 21" Vault Holy China

Remo vellen

- toms: Clear CS Black Dot (boven) en Clear Ambassadors (onder)
- snaredrums: CS Snare (boven) en Ambassador Snare (onder)
- bassdrum: Clear Powerstroke 4 (slagvel) en Clear Ambassador (resonansvel)

Verder gebruikt Chad Smith **Pearl** hardware en pedalen, **Vater** Chad Smith Funk Blaster hickory stokken, een **Gon Bops** Red Rock koebel en een **Gon Bops** Tempo blok.

>> te nemen. Het voelde goed. We hadden daarvoor misschien wat te lang getournd; het was gespannen, de lol was eraf. In die tijd besloot John ook om ermee te stoppen en meer zijn eigen ding te doen. Dat hebben we meteen volledig gerespecteerd.'

Wat bracht het de band, die pauze?

'Iedereen ging iets anders doen. De een begon een gezin, de ander ging spelen met anderen, de derde ging studeren. Wat zo'n pauze vooral brengt, is dat iedereen z'n batterij weer oplaadt, zodat je weer zin krijgt om te gaan spelen. Ook dat Josh er nu bij is, geeft nieuwe energie.'

'De Peppers zijn energieke, frisser dan ooit', lees ik over jullie shows en het nieuwe album.

'Zo voelt het ook. We hebben vier jaar geen echte concerten gedaan; dat is een eeuwigheid voor de Peppers. We hebben de tijd genomen, alsof we een nieuwe band waren. En we hebben echt een *shitload* aan muziek geschreven. Iedereen is in een goede stemming, iedereen heeft er zin in. Aan de andere kant: dat is aan het begin van elke tour zo. Ik hoop wel dat het ook zo blijft. Je zou me over achttien maanden nog eens moeten spreken, haha'

Iets veranderd in je spel, tijdens of na de break?

'Ik speel altijd, de hele tijd. Ik denk dat dat erg belangrijk is, en eigenlijk kan ik ook niet anders. Ik hou ervan creatief te zijn, muziek te maken. Dat we er nu muzikaal anders voor staan, heeft niet alleen te maken met muzikale ervaring, maar ook met ervaring in het leven. Ik ben niet het type dat lang studeert en dan denkt: ik kan nu dit of dat. Ik probeer gewoon precies het goede te spelen, voor elke muzieksoort. Ik heb nooit echt les gehad, of zo. Ik ben op mijn plek in een ruimte met andere mensen, als er wat muzikale ideeën zijn en ik daarbij kan doen wat ik wil.

'Dat vind ik wel belangrijk; dat ik muziek kan maken zonder dat iemand zegt wat ik moet doen.

Of het nu repetities zijn, opnamen voor een album, shows, wat dan ook; ik kijk er nog altijd naar uit. Ik heb bijvoorbeeld erg veel zin om vanavond te spelen. Echt, het is simpel. Muziek maken doe je voor je lol, en drummen dus ook. Daarom zijn we er ooit mee begonnen, en dat zou altijd de reden moeten blijven dat je het doet.'

Zo'n stadion met 60 duizend man in Buenos Aires zal daar toch ook wel bij helpen.

'Natuurlijk wel. Maar toch... Soms zeggen mensen: "Dat nummer, of dat album heeft me echt geholpen in een bepaalde periode." Dat is geweldig om te horen, maar wij doen het vooral voor onszelf. Omdat wij het leuk vinden. Op die energie, op dat plezier slaan fans aan, denk ik. Het betekent iets voor ze.

'Ik ben zelf ook een fan. Ik herinner me Led Zeppelin, hard op de koptelefoon, en hoe het mijn leven heeft veranderd. De meisjes, de drugs, het mysterie; dat wilde ik ook! Hoewel ik nooit had gedacht dat het zo groot zou worden als dit. De Chili Peppers begonnen als grap, man. Dat we nu al zo'n twintig jaar samen zijn, dat is echt geweldig.'

En als drummer een invloed zijn voor anderen, betekent dat iets voor je?

'Als ik via video's, via dit interview of mijn muziek andere mensen kan aanzetten tot spelen, dan ben ik al heel tevreden. Ik ben geen leraar, maar ik doe dit al wel een hele tijd. Ik heb er dus wel het een en ander over te vertellen. Veel kids willen in een stoere rockband spelen en dat is precies wat ik doe. Mensen die naar clinics komen, vinden het leuk om daar meer over te horen. Ik zal me nooit opstellen als een grote rockster, of zo. Als ik een jonge drummer kan inspireren, vind ik dat fantastisch. Stel dat ik zelf de mogelijkheid had gehad om Mitch Mitchell of John Bonham te zien tijdens een drumclinic... Man, daar had ik kilometers voor gereden. Je voor-

beelden van dichtbij meemaken en kunnen vragen: wat speel je daar en daar? Geweldig!'

Vrouw en minnares

De Red Hot Chili Peppers mogen dan een paar jaar pauze hebben genomen, Smith zat bepaald niet stil. Tijdens de break van zijn band – of, zoals hij het zelf omschrijft: zijn huwelijk, zijn familie – nam hij twee albums op met Chickenfoot, de band met onder anderen Sammy Hagar en Michael Anthony van Van Halen.

'Het was gewoon pure lol. We kenden elkaar al, en toen de Peppers er even tussenuit gingen besloten we dat de tijd was gekomen om samen iets te gaan doen. Het werd Chickenfoot; muziek in de stijl van Deep Purple, Jimi Hendrix, Cream, Black Sabbath, Humble Pie. Weet je wat gek is: ik luisterde als kind heel veel naar Van Halen. In de garage van ons huis zat ik die nummers mee te spelen, allemaal. Ik was echt idolaat van ze. En nu speel ik met die gasten. Echt ongelooflijk. Ik denk wel eens: dat is fucking Michael Anthony, man. We spelen wat we cool vinden uit de jaren zestig, begin jaren zeventig. De muziek waar we mee opgroeiden, waar je als kind naar luisterde. Voor mij is het dus heel makkelijk om in die geest te spelen.

'De Chili Peppers zijn mijn vrouw, mijn huwelijk. Chickenfoot is meer een minnares. Daarmee kan ik andere dingen doen; het is niet heel serieus. Iedereen heeft andere dingen te doen. We zijn gewoon gasten die het leuk vinden muziek te maken. We kwamen bij elkaar maakten een album en mensen vonden het leuk. Dus maakten we er nog een. Dat was al verrassend, en dat er nu ook nog een tournee komt, hadden we al helemaal niet verwacht.'

Niet jammer dat je niet mee op tour kan, dan?
'O, ik zou best willen. Maar het kan echt niet. Mijn vrouw zou van me scheiden...' ■